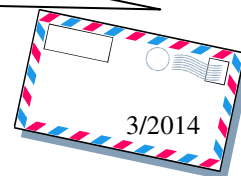

Mesagerul păcii

Sădit lângă ape

Dacă am întreba: „Care este cea mai importantă parte la un pom?”, atunci am primi desigur diverse răspunsuri. Unii ar indica spre coroana impozantă, care oferă protecție și umbră; alții ar scoate în evidență roadele sale.

Importante sunt rădăcinile

Din Biblie putem deduce că cel mai important lucru la un pom sunt rădăcinile sale - deci în mod interesant acea parte care pentru noi nu este vizibilă, pe care noi oamenii nu putem să o vedem direct. În principal, rădăcinile unui pom au două funcții: de susținere și de preluare a hranei pentru pom. Astfel, ele sunt decisive pentru creșterea și rodire.

Citim în Ieremia 17.7, 8: *„Binecuvântat să fie omul, care se încrede în Domnul și a cărui nădejde este Domnul! Căci el este ca un pom sădit lângă ape care-și întinde rădăcinile spre râu; nu se teme de căldură, când vine, și frunzișul lui rămâne verde; în anul secetei, nu se teme, și nu încetează să aducă roadă.”*

Încrederea într-un Dumnezeu care ne iubește

În aceste versete este vorba de încrederea în Domnul. Încrederea conține mai mult decât credință. Credința înseamnă „să consideri adevărat”. La încredere se adaugă și sentimentul că persoana pe care o cred îmi caută binele, îmi vrea binele, mă iubește. Într-o astfel de persoană îmi pun cu plăcere încrederea. Cât motiv avem noi să ne încredem în Dumnezeul nostru, care a dovedit așa de impresionant la Golgota că El ne iubește și că ne vrea totdeauna numai binele!

Cu privire la un om, care *se încrede în Dumnezeu* (aceasta înseamnă un eveniment unic) și *a cărui încredere „este Domnul”* (aceasta se referă mai mult la o stare obișnuită), Duhul Sfânt folosește, ca autor al acestor cuvinte, comparația cu un pom.

Mulți credincioși, care se uită înapoi la o viață mai lungă cu Domnul Isus, pot confirma: încrederea în Domnul Isus și în Tatăl nostru ceresc este foarte importantă atât pentru viața personală, cât și pentru viața de părtășie. Să ai zilnic cunoștința bine ancorată că Domnul ne vrea ce este mai bine, că El ne iubește, că El ne caută binele - tocmai de acestea avem nevoie în timpuri care sunt caracterizate de întrebări, griji și necazuri.

Sădit lângă ape

Din comparația cu pomul reiese că încrederea în Domnul nu vine de la sine, ci că există o legătură între rădăcini, apă și imaginea exterioară a pomului - indiferent care este situația actuală. Apa sau râul este în această comparație o imagine a Cuvântului lui Dumnezeu.

Cel care se întoarce la Dumnezeu și îl primește prin credință pe Domnul Isus ca Mântuitor personal este, să spunem așa, „sădit lângă ape”. Cuvântul lui Dumnezeu a acționat în inima lui și l-a condus la credința în Mântuitorul. Aceasta a făcut Dumnezeu în harul Său nesfârșit.

El își întinde rădăcinile spre râu

Dar apoi se adaugă un al doilea fapt: pomul nu este numai sădit lângă ape - el însuși face ceva: își întinde rădăcinile. Creștinul născut din nou nu numai s-a întors la Dumnezeu; el începe să citească Cuvântul lui Dumnezeu, să-l facă un dreptar pentru toată viața lui.

Cuvântul lui Dumnezeu este pe de o parte fundamentul credinței, este - ca în comparație rădăcinile - *susținerea în timpuri de furtună*. Dacă vin atacuri de afară, îndoială din interior - în Cuvântul lui Dumnezeu găsim stabilitate pentru viața noastră zilnică cu Domnul.

Totuși, citirea Bibliei nu dă numai susținere și statornicie. *Din Cuvântul lui Dumnezeu, creștinul preia zilnic și hrană pentru omul interior* - așa cum pomul

absoarbe apa pentru rădăcini. Cuvântul lui Dumnezeu face ca încrederea în Dumnezeu să devină tot mai puternică. El ne ridică atunci când vin temeri și griji, când apar situații imprevizibile. Prin citirea Bibliei, încrederea noastră în Dumnezeu și simpatia noastră față de Domnul Isus vor crește permanent.

Acesta nu este un lucru care se întâmplă o dată pentru totdeauna - nu, este o necesitate zilnică: să ne hrănim și să ne întărim tot mereu încrederea noastră în Domnul nostru Isus, care a dat totul pentru noi - într-adevăr totul -, prin citirea și cugetarea la Cuvântul lui Dumnezeu.

Creșterea în ascuns devine vizibilă

Așa cum creșterea rădăcinilor la un pom se face în ascuns, tot așa întărirea încrederii în Dumnezeu este un proces care nu este văzut de alții. Dar efectele și urmările se vor vedea în viață - ca la un pom, care și în timpuri critice: nu se teme; frunzișul lui rămâne verde; în anul secetei, nu se teme; nu încetează să aducă roadă.

Fără teamă

Căldura vorbește în Cuvântul lui Dumnezeu de încercări, din cauza cărora omul suferă. Dar cât se întărește încrederea noastră în Dumnezeu în astfel de situații când citim: „Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda” (1 Corinteni 10.13)! Și cât de adesea citim în Cuvântul lui Dumnezeu strigătul încurajator: „*Nu vă temeți!*” În Geneza 50.21, de exemplu, domnitorul puternic peste Egipt i-a asigurat pe frații săi: „Fiți dar fără teamă, căci eu vă voi hrăni, pe voi și pe copiii voștri.» Și i-a mângâiat, și le-a îmbărbătat inimile.” Într-adevăr, nu trebuie să ne temem, pentru că de partea noastră este Cel Atotputernic care ne iubește!

O mărturie constantă pentru Domnul

Frunzișul unui pom este o imagine despre mărturia unui creștin. Cât de multe indicații practice găsim în Cuvântul lui Dumnezeu, care ne conduc și ne îndeamnă să dăm o mărturie pentru Domnul Isus! Cu încredere în El putem merge pe calea noastră în urma Lui - ca o mărturie pentru El. Frunzișul verde ne arată sănătatea copacului. Așa va dovedi viața și mărturia noastră pentru Domnul, că „rădăcinile noastre funcționează”.

Încrederea nu scade

Chiar și cel mai frumos și mare pom nu rămâne cruțat în timp de secetă. Când ploaia lipsește un timp îndelungat, totul se veștejește încetul cu încetul. Aceasta simte și un pom care nu poate să-și întindă rădăcinile spre un râu. Unele crengi se usucă. Acestea se rup primele în timp de furtună. La credincioșii, care iau zilnic din Cuvântul lui Dumnezeu putere nouă și întărirea încrederii lor în Dumnezeu, va fi altfel.

Și în viața lor sunt faze când ploaia lipsește (comparabil cu binecuvântările exterioare, pământești, ce ni le dăruiește Dumnezeu): există provocări în profesie, griji în educarea copiilor, probleme cu sănătatea, prietenii care se destramă etc. Și totuși, pomul rămâne neatins. Desigur simțim asemenea prejucii care ne cauzează probleme - dar ele nu trebuie să slăbească sau să scadă încrederea noastră în Dumnezeul nostru. Primirea zilnică a apei din râu permite pomului să reziste în timp de secetă.

Rod pentru El

Cel mai frumos lucru este la final. Indiferent ce vine, furtună, căldură sau secetă: pomul sădit lângă ape nu încetează să aducă rod. Rodul în viața credinciosului este tot ce rezultă - acționat prin Duhul Sfânt - din viața nouă, divină, din viața Domnului Isus Însuși. Și cele mai frumoase roade - dacă putem exprima așa - apar pentru Dumnezeu atunci când viața și comportamentul nostru Îi amintesc de Fiul Său, când vede la noi modul de comportament pe care l-a văzut și la Fiul Său în timpul vieții Sale pe pământ.

Să aducem rod necurmat

Pentru că el „nu încetează să aducă roadă”, este o mare îmbărbătare pentru toți credincioșii care au îmbătrânit. Activitatea exterioară în legătură cu Domnul va fi mai puțin datorită puterilor trupești slăbite. Dar duce aceasta la încetarea aducerii rodului? Niciodată! Numai roadele vor arăta poate altfel decât în anii tinereții - dar va da rod în continuare, rod pentru El, Domnul nostru.

Să ne amintim la final de cuvintele din Isaia 53.11: „*Va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora.*”

Ce bucurie este pentru Domnul nostru, când El „vede” în viața noastră rod și Se poate „învia”! Ocazia de a aduce rod pentru El o avem acum pe pământ. Să folosim timpul, care ne este dăruit de Dumnezeu, pentru El!